

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Tak vánoce už patří minulosti a řada z vás si oddychne, zaplat' bůh že je to období shonu za námi. Já říkám škoda, protože vánoce považuju za nejkrásnější svátky. Pro mě coby příslušníka mužského rodu je to období klidu a naděje. To zdobení stromku, vyluxování a nějaké ty nákupy na tom nedokážou nic změnit. Tento až kultovní vztah k vánočním svátkům se ve mně rodil už od mládí. Od okouzleného pohledu na rozzařený vánoční stromek, těšením se na dárky a dobroty na vánočním stole až po vnímání pohody a bezpečí v rodinném kruhu. S lety se vnímání vánoce trochu měnilo, ale stále se v nich snoubí ta příchut' tajemna, naděje i materiálních požitků. Je to období, kdy se na závěr roku člověk zastaví, protože, co dosud nestihl, tak už za těch pár dní nedohoní. Najednou si uvědomujete věci, na které není v každodenním klopotu čas. Svě tužby, naděje i míru jejich naplnění. Sounáležitost a důležitost svých blízkých i to jak jste závislí a lpíte na svých jistotách. Kulturní dědictví způsobilo, že je to i doba naděje, že to hezké zůstane a to méně dokonalé se zlepší. Je to takové duchovní pohlazení, které sahá až do úsvitu věků a dokazuje, že i Homo sapiens nemůže žít bez nadějí a jistot. Zkrátka vánoce jsou vánoce a bylo by škoda si je neužít.

Motto

„Myslet lze jen rozumem, ale chápat jen srdcem“.

Z reklam, inzerátů a....

- „Potíž se ženami je, že se snadno nadchnou pro úplně NIC a pak se za něj provdají“.
- „Životní záhadou je fakt, že po dvou malých dortících přiberete 5 kilo“.
- „Přestala jsem běhat pro zdraví, když se mi stehna o sebe třela tak, že se mi zapalovaly kálhotky“.
- „Moudré je milovat anděly a vycházet z čerty“.
- „Nikdy nic nevysvětluje! Přátelé to nepotřebují a nepřátelé vám i tak neuvěří“.
- „Optimista prohlašuje, že žijeme v nejlepším možném světě. Pesimista se obává, že je to pravda“.
- „Krásná žena patří všem, ošklivá jen tobě“.
- „Milenec naučí ženu všechno, co jí manžel zatajil“.

Víte, že?

- Jednou z překvapivých linií odboje proti alarmistické oteplovací klíče je výzkum vlivu kosmického záření na pozemské klima a život na Zemi vůbec.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=2240>
- Na Zemi dopadá v průměru 33 tun meteorického materiálu denně. Většina shoří v atmosféře.
- Pákistán: Místo ukamenování ženy pět let vězení. Doposud byl mimomanželský pohlavní styk trestán ukamenováním. Podle novely by měl být trestán nanejvýš 5 lety vězení nebo pokuta 10 000 rupií (3600 Kč). Znásilněná žena musela trestným čin, jehož se stala obětí, prokázat svědectvím „čtyř dobrých muslimů“ (čti mužů) nebo čelit postihu za cizoložství.
- Laboratorní experimenty s halofilními a metanogenními archebakteriemi původem z antarktického jezera naznačují, že by mikroorganismy pozemského typu mohly pohodově žít i na Marsu.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=2236>
- O původu viru HIV kolují divoké zkazky. Šušká se, že je produktem vývoje biologických zbraní hromadného ničení, jenž unikl z vojenských

laboratoří. Z rozšíření viru v Africe byla neprávem viněna i očkovací kampaň proti obrně, jež proběhla v padesátých letech minulého století v Kongu. Nejnovější výzkum prováděný jak v afrických džunglích, tak i genetických laboratořích celého světa však jasně prokázal, že virus HIV-1 přeskočil na člověka z lidoopů někdy kolem roku 1930. Původ méně agresivního viru HIV-2 je nutné hledat u afrických opic mangabejů. Předkem nebezpečnějšího lidského viru HIV-1 je šimpanzí virus SIV O původu viru HIV-1 je šimpanzí virus SIV O původu viru HIV-2 je nutné hledat u afrických opic mangabejů. Předkem nebezpečnějšího lidského viru HIV-1 je šimpanzí virus SIV

<http://www.osel.cz/index.php?clanek=2235>

- Syntetická, čistě bílá látka nazvaná Oxycyte (Jeho základem je perfluoroktyl C8F17Br a C8F16Cl2), přenáší kyslík 50krát efektivněji než naše vlastní krev. Vědci soudí, že to je nejlepší cesta, jak vyzrát nad nejčastější příčinou smrti při nehodách, kterou je traumatické poškození mozku.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=2230>
- Astronomové z observatoře na Kletci objevili v noci na sobotu (16.12.) dosud neznámou planetku. Zemí míjela ve vzdálenosti 600 tisíc kilometrů, jen o málo dál, než je od Země vzdálen Měsíc (384 tis. km)
- Zatím co Asiaté tíhnou ke kolektivismu, západoevropané jsou více individualističtí, zdůrazňují nezávislost a autonomii na ostatních. Co se týče kognitivních schopností vnímají příslušníci asijských etnik svět více holisticky - posuzují objekty v jejich vzájemných vztazích a uvědomují si působení okolí na tyto objekty. Příslušníci západních etnik dominují v analytickém vnímání světa, používání formální logiky a vnímají jednotlivé předměty odděleně od je obklopujícího prostoru. Pozoruhodné je všimání si jednání ostatních. Západní etnika vysvětlují jedincovo chování s ohledem na jeho osobní charakter, Asiaté jej vysvětlují více jako důsledek působení okolí. Vražda může být tedy popisována novináři z různých etnik jako chování masového vraha se všemi „škaredými“ vlastnostmi, které si dovedeme představit, či jako člověka, který byl „okolím“ dohnán k ukončení několika životů. Stejná situace je i v případech hledání viníka. Zatímco západní etnika mají tendenci ze selhání obviňovat jednotlivce, východní Asiaté vidí vinu častěji ve více lidech, či lépe v nějaké identifikovatelné skupině. Asiaté rovněž mají snahu identifikovat více možných příčin, které vedly k nějaké události, než je tomu u například Američanů. Uvedené studie ukazují (a autoři nekriticky zdůrazňují, že je tomu vůbec poprvé), že existují významné mezi-etnické rozdíly ve vnímání následků různých zaviněných i nezaviněných situací, přičemž Asiaté „vidí“ více do budoucna a do společenské šíře než západní etnika.

Proč je dnešní svět takový jaký je?

Většina lidí není příliš spokojena se stavem dnešního světa, tedy postoji a vztahy mezi lidmi. V naší zemi máme tendenci to svádět na léta deformující totality, ale ono to není nijak lepší ani v jiných částech světa. Ještě na začátku dvacátého století byl svět i když ne bez problémů, tak tradičně uspořádaný a rozvrstvený. Každý člověk tak nějak znal a cítil své místo v hierarchii společnosti a během života z něho příliš nevybočoval. Pokud byl váš otec truhlář bylo pravděpodobné, že i vy půjdete v jeho šlépějích. Mohl z vás být třeba hrnčíř, ale jen s malou pravděpodobností lékař nebo právník. Lidé ctili tradice a morální hodnoty, které následně jejich životy formovaly. V Evropě dominovaly i křesťanské hodnoty a vliv církve byl značný. Pak se vše jako by mávnutím proutku rozpochovalo. Vypukly dvě světové války a vědecký pokrok. Ty vzaly lidem jistoty i půdu pod nohama. I když války skončily, následovalo období polarizovaného světa dvou supervelmocí s neustálým rizikem nukleární katastrofy. A pokud ještě zbyly nějaké obyčejné jistoty v každodenním životě, tak technický pokrok se postaral o to, že čemu jste dnes přivykli bylo za desetiletí jinak. Hrůzy obou válek a totalit nutně oslabily i působení křesťanských morálních hodnot. Lidé postupně získávají pocit, že přestávají být pány svých osudů a že spíše získají sobeckým nemorálním chováním. Být dobrým se vyplácí i tak pouze z dlouhodobého hlediska a v těchto dobách se tato dlouhodobost jaksi ještě více prodlužovala. Všudypřítomné riziko náhlého zničení jen posílilo tendenci příliš se neorientovat na budoucnost a urvat z přítomnosti co se dá. Není divu, že v takovém ovzduší přestává působit i odstrašující role autorit. Proč se bát pekla po smrti, když peklo může vypuknout každým dnem? Když prošly celým režimům takové hrůzy, proč by mě neměly projít drobné prohřešky? Mnozí možná i pocítili euforii ze setřesené autority a zdánlivé svobody. Jiní se bouřili a tak se objevilo hnutí hippies, dnes technopárty a drogy. Ale džin již byl z láhve vypuštěn a nebylo síly, která by přirozený řád věci obnovila. Bylo to novodobé kousnutí do jablka poznání. Předchozí ráj jistoty a umírněnosti byl nahrazen výbuchem svobody a přesvědčení, že každý může, co chce. Navíc se ukázalo, že je to velmi nakažlivé. Zárodek chaosu se v řádu šíří jak pád dominových kostek. Oni i negativní jevy mohou působit jako katalyzátor. Odborníci zabývající se studiem sebevražd dospěli k základnímu poznatku, že v určitém místě a za určitých okolností je dobrovolný odchod jednoho člověka ze světa nakažlivý neboli že sebevraždy vedou k sebevraždám. Jako by jejich publicita odblokovala v lidech podvědomé obavy. Zlo plodí zlo a „blbá nálada“ blbou náladu. Podívejte se do našich médií. Jsou vlastně našim zrcadlem. Určují standardy a udávají tón. Tyto jevy se neomezily jen na vyspělou část euro-americké civilizace, ale postupně globalizace je zanesla i do třetího světa. Ten začal mít ne zcela neoprávněný pocit, že jsme ho do toho marasmu zatáhli my. Na rozdíl od nás nebyl v tomto chaosu a závánu svobody dlouho a tak se měl k čemu vrátit. K svým duchovním kořenům a především k islámu. My jsme se už neměli kam vrátit. Náš hodnotový systém je až příliš rozvrácen a relativizován. Ještě v čtyřicátých letech minulého století odcházeli mladí muži strastiplnou cestou ze své okupované vlasti aby bojovali za její svobodu. Tito hrdinové právě v těchto dnech vymírají a zkuste se zeptat co pro dnešní generaci znamená láska k vlasti a co by pro ni byli

ochotni obětovat. Konec konců i disidentů bylo jen nepatrné procento.

Lidem ale přece jen chybí přelomová a osudová témata a proto se tak se ujmají medializované hrozby globálního oteplování, škodlivin v našich potravinách a příbytcích. Často si priority necháme spíše nadiktovat, než že bychom je pocítovali. Všeobecná nálada se odráží i v náplni uměleckých děl. Posláním umění bývalo povznášet, možná i trochu vychovávat a upozorňovat na hrozící problémy. Podívejte se na náplně literární a filmové tvorby. Pokud nejde o akční násilí, tak se u nás točí v podstatě jen lehké veselohry a pitoreskní příběhy lidských povah na pomezí nebo spíše za pomezím normality. Příběh pozitivního úspěšného hrdiny by nezaujal, byl by k smíchu. Možná i proto, že by nastavoval zrcadlo srovnání. U psychotického hrdiny si konzument oddychne, že jsou přece jen lidé, kteří jsou na tom hůře. Že by tedy umění utěšující?

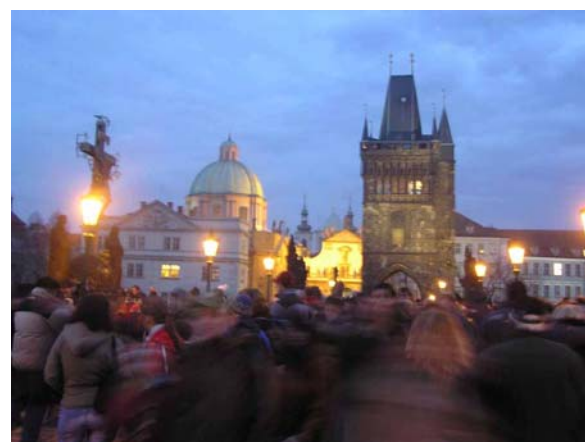
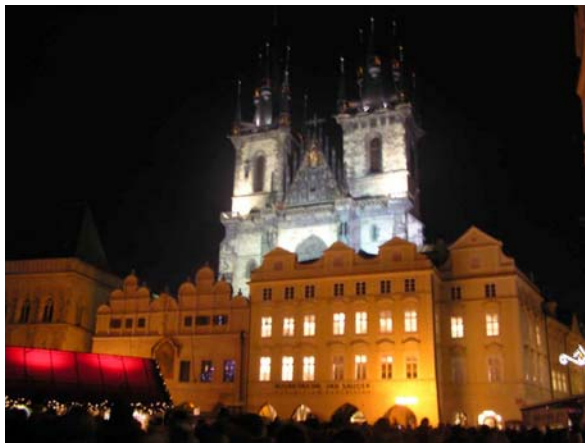
Je ještě nějaká naděje, že najdeme nový morální základ a pozitivní náplň svých životů? Jaké to budou muset být atraktivní myšlenky aby vypudily tu zálibu v negativismu a stud mluvit o pozitivním? Přejde doba, kdy bude skutečný tvůrce ceněn více, než bavič a sportovní gladiátor? Upřímně řečeno moc si takový obrat nedovedu představit. Nebo si musíme ještě dříve sáhnout na opravdové dno a teprve totální zhnusení povede k obratu? Může to být i pud sebezáchovy semknutí se v obraně proti terorizmu a zfanatizované části islámu. Zatím k tomu máme daleko a v odcizeném akademickém nadhledu hledáme spíše omluvy a vysvětlení pro pohrnutí teroristů a chamberlainovskou chiméru usmíření s nimi. Neměla by to asi být žádná silná ideologie, protože nejvíce zla bylo právě spácháno ve jménu „velkých“ myšlenek. Stačila by klidná občanská společnost zaměřená na to aby se lidem spolu navzájem spokojeně a klidně žilo. Ale je toho druh Homo sapiens vůbec schopen? Byl spíš vždy zvyklý poslouchat a žít ve strachu z víry či autority nemnoha vůdců. Co tedy s tím? Čekat na nového Mesiáše nebo se snažit sami. Kromě prodloužené míchy máme přece také mozek. VH

Vyvolají mladí revoluci?

Ještě nikdy nežilo na světě tolik mladých jako dnes - 1 miliarda. Devět z deseti z nich je v rozvojových zemích. Celosvětově připadá nejvíce mladých lidí v poměru na jednu zemi na Afriku, například v Ugandě žije podle nejnovější zprávy Světové banky téměř 60 procent lidí ve věku pod 18 let. Jestliže evropské země mají kvůli nízké porodnosti a "vymírající mládeži" problémy hlavně ekonomické, třetí svět podle expertů čekají kvůli populační "explozi" potíže politické. "Mladí muži, často lépe vzdělaní než jejich rodiče, opouštějí tradiční svět venkova a přijíždějí do přelidněných měst, jako je Káhira, Bejrút nebo Damašek. Zažívají šok, vidí obrovské rozdíly v bohatství a jsou dezorientováni znaky modernity: odhalenými ženami cestujícími v autobusech do zaměstnání," napsal v proslulé eseji Proč nás nenávidějí americký politolog Fareed Zakaria. Podle něj jde o situaci, která přivolává revoluce. Populační explozí procházela Francie v době revoluce na konci 18. století, i Írán v 70. letech 20. století před revolucí islámskou. "Obrovský počet netrpělivých mladých mužů je špatná zpráva pro každou zemi. Obvykle vede k protestnímu hnutí," předvídá Zakaria. V mnoha zemích zcela ovládají život mládeže rodiče. A to až do dospělosti. Jen asi jeden z pětadvaceti Bangladéšanů si může sám vybrat, koho si vezme za manžela nebo za manželku. V Tádžikistánu si zase více než polovina mladých nemůže podle svého vybrat práci. Problémem je také to, že mladí ve třetím světě žijí často v bídě: mnoho z nich musí podle zprávy Světové banky vystačit s částkou menší, než je jeden dolar na den. Není divu, že je pak sebevražda nebo smrt při sebevražedném atentátu často otázkou cti. Ale i když to nebude radikální islám čekají naše potomky problémy, které jim nemusíme závidět.

dle netu

Motivy vánoční Prahy

Rovnováha civilizace

Lidé jsou součástí planetárního přírodního systému, a to včetně všeho, co vytvářejí, třeba i dálnic a jaderných elektráren. Mnoho lidí si to nepřipouští a odděluje jakousi nelidskou přírodu a lidskou techniku.

Život v jakékoliv podobě nabírá různých forem a snaží se aktivně měnit vše kolem sebe. Z vnějšího pohledu to vypadá, že smyslem života, a tedy přírody je měnit co nejvíce okolní prostředí. Organismy nejprve změnily složení vody, později pokryly povrch planety hlinou, uhlím, ropou, korálovými útesy, betonem, asfaltem, jaderným odpadem. Organismy se konkurenčně prosazují v prostředí, které se neustále mění, a samy ho také přetvářejí. V dynamice rozvoje žití evoluční systém nekompromisně selektuje méně efektivní druhy a miliony jich mizí v propadlišti planetárních dějin. Z nadsázkou lze říci, že ochránci „nelidské“ přírody brání plnému dynamickému rozvoji života.... *Chcete si dočíst zbytek článku?*

http://neviditelnypes.zpravy.cz/spolecnost-rovnovaha-civilizace-d4x-/p_spolecnost.asp?c=A061215_115734_p_spolecnost_wag

Jak jsme na tom s obezitou v Evropě?

Země	% muži	% ženy
Malta	26,6	20,4
Řecko	26,0	18,2
Turecko	-	23,5
Anglie	22,2	23,0
Chorvatsko	21,6	22,7
Polsko	15,7	19,9
Lotyšsko	11,9	19,5
Maďarsko	17,1	18,2
Litva	14,2	16,9
Česko	13,7	16,3

To bylo ale před vánočními.....!!!

A slovo závěrem

Vřele doporučuji si udělat příští rok víkendový výšlap do předvánoční Prahy. Vůbec ne proto, abyste na poslední chvíli ještě dokupovali dárky, ale abyste v klidu nasávali tu nenapodobitelnou atmosféru, případně nabízený svařák, pokud k tomu počasí nabádá. Začněte na stanici Malostranská a projděte na Malostranské náměstí. Pohledy na Hrad, nakouknutí do spících zahrad a cesta kolem paláců vás příjemně naladí. Pak vaše kroky samozřejmě povedou Královskou cestou na Karlův most plný cizinců, kumštýřů a umělců, kteří pro ně přichystali své tetry a malby. Nezapomeňte sejít bočním schodištěm na Kampu. Tady je klidněji a i krámky jsou poetičtější. Přílákala nás i příjemná vůně páleného dřeva a tak jsme objevili výborný nápad. Na několika místech v železných koších hořela smrková polena a zahřívala prokřehlé návštěvníky a umocňovala kouzlo místa. Tak jak zvolna padá soumrak vystupují všude kolem zlatavá světla luceren i vánoční výzdoby. Do jaké míry se mi tuto náladu podařilo zachytit fotoaparátém posuďte sami. Za mostem se už stanete součástí plovoucího davu, který vás zanese až na Staroměstské náměstí. Tam se snoubí nádherné poetické pohledy na osvětlené historické budovy s konzumní tlačenicí kolem stánků. Cizinci i Češi si prohlížejí vkusné i kýčovitě umělecké předměty, pojídají opékané klobásy a usrkávají svařák. Ti odvážnější a movitější neodolají projížďce v kočáru taženém koňmi. Na podiu vystupuje pěvecký sbor ze Skotska a světla velkého vánočního smrku vyvolávají úsměvy dětí a zájem dospělých. Pak můžete ještě zamířit na Václavák k metru. Možná přijedete domů trochu zmoženi, ale příjemně naladění a rozpoloženi. Zkuste to také!